

Anmeldelse eller Afmeldelse. Disse Mulktbestemmelser kunne i Birkeligheden falde temmelig haardt paa Udføllige. Hvad Anmeldelserne angaar, tvivler jeg nu ingenlunde om, at man let kan faae Folk til at gjøre dem, idet det jo staar i Øvrighedens Magt at tilstaae Alle til at gjøre Anmeldelse, der ikke have anmeldt. Derimod er jeg bange for, at disse Mulfter med Hensyn til Afmeldelser vilde faae en temmelig stor og udstrakt Betydning, idet jeg er i stærk Tvivl om, hvorvidt disse Smaahandlendes Arvinger, Søner eller Boer vilde være vidende om, at et Firma, naar det en Gang er anmeldt, skal afmeldes igjen. Imidlertid trøster jeg mig med, at den høitærede Justitsminister efter § 5 skal træffe Bestemmelse om de omhandlede Kundgjørelser, deres Betaling osv., og at han da ved den Instrux, som skal udstedes til vedkommende Retsbetjent, vil gjøre Sit til, at det bliver gjort saa let og bekvemt som muligt. — Et Par Ting vilde jeg gjerne spørge den høitærede Justitsminister om, først med Hensyn til Bestemmelsen om Prokuraforhold. Saaledes som den er stillet op her, ser det ud, som om man ikke kan meddele en Betjent, Kommiss eller Kontorist Fuldmagt til enkelte Ting, men at han skal have uindskrænket Procura til at underskrive Alt, hvad der vedrører Firmaet. Det er nu Stik og Brug, at der paa Kontorer udstedes Fuldmagter til Kassereren, til den, som har med Lødbodforretningerne at gjøre, og til den, som har med Postexpeditionen at gjøre o. lign. Jeg vil da haabe, at Forholdet er det, at disse Fuldmagter, uanset Bestemmelsen i § 25, ligeledes i Fremtiden kunne udstedes uden nogen Betænkelse. — Fremdeles vil jeg tillade mig at spørge den høitærede Justitsminister, hvorfor man i § 36 har bestemt, at Kjendelser, der skulle erlægges for Anmeldelser i Kjøbenhavn, skulle tilfalde Stadens Kasse, medens de rundt om i Provindserne skulle tilfalde Statskassen. Det er ganske vist, at de aarlige Indtægter ikke vilde blive meget store, men den Indtægt en Gang for alle, der falder nu, naar Anmeldelserne skulle ske, vil tilvise i de forskjellige Kommuner blive ikke saa ganske lille i Forhold til Kommunens Størrelse, og det forekommer mig, at naar man i Kjøbenhavn lader disse Indtægter tilfalde Stadens Kasse, kunde man ogsaa paa andre Steder lade dem tilfalde Kommunens Kasse. — Jeg haaber, at jeg fortolker § 37 anden Pasjus rigtigt, naar jeg fortolker den saaledes, at de bestaaende Firmaer vel skulle anmelde, men at den stringente Bestemmelse i § 8 eller 9 om Enteltmandsfirmaer ikke kommer til Anvendelse

paa de bestaaende Firmaer, saaledes som der staar i § 37 anden Pasjus, thi dersom det er Tilfældet, vilde det være en meget stor Gene for Mange, som igjennem en Række Aar have handlet under antagne Firmaer, og som nu, idet de skulle gjøre disse Anmeldelser, skulle forandre disse Firmaer overensstemmende med § 9. Med disse faa Bemærkninger skal jeg meget anbefale Lovforslaget til det høie Things Velvillie.

Søit: Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Betænkigheder, der ere blevne fremsatte af den ærede sidste Taler, og navnlig anser jeg det for uvilksomt, om ikke Lovforslaget lægger for stor en Byrde paa de mindre Handlende og Næringsdrivende. Da jeg imidlertid som den ærede sidste Taler maa erkjende, at Lovforslaget i og for sig er godt, tror jeg ogsaa, man bør fremme Sagen, og jeg kan derfor, om end med megen Betænkelse, stemme for Lovforslaget. Der er dog imidlertid et Punkt, jeg kunde ønske at berøre, og i hvilket jeg antager, at der nok maatte kunne ske en Forandring, uden at Lovforslagets Skjæbne herved skal være afgjort. Jeg sigter her til Bestemmelsen i § 36, angaaende til hvilken Kasse Gebhyrerne for Firmaanmeldelse skal falde. Det er nemlig ved Firma-loven af 1862 bestemt, at de i Kjøbenhavn tilfalde Stadens Kasse, i Kjøbstæderne Kæmnerkassen og for Landet Amtsskatteskassen. Dette er imidlertid nu forandret saaledes, at Bestemmelsen kun er bibeholdt for Kjøbenhavn, medens det derimod for Kjøbstæderne og Landet er bestemt, at Gebhyrerne skulle tilfalde Statskassen. Jeg tror, at dette ikke vil være ganske rigtigt, fordi de kommunale Byrder jo ere stegne saa betydeligt rundt omkring i Landet, og navnlig ere de for Kjøbstædernes Vedkommende blevne temmelig store, saa at der vistnok kan være Grund til at søge ikke at undrage dem de Indtægter, som fra tidligere Tid ere tillagte dem. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, om det ikke kunde lade sig gjøre uden i det Hele taget at berøre Lovforslaget, at der kom en Forandring blót i denne Paragraf, saaledes at man bibeholdt de Bestemmelser, som i Følge Firma-loven af 1862 gjælte.

Justitsministeren (N. L. M. A. N.): Hvad angaar de Betænkigheder, der ere blevne fremhævede ved den tvungne Firmaanmeldelses Indflydelse overfor mindre Handlende, og navnlig de Betænkigheder, der ere blevne fremførte med Hensyn til, at Bøden ofte vil komme til at falde ubilligt paa disse, fordi mange af dem ikke følge saaledes